

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

3e trimester 1999
3e jaargang nr. 3

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK



Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 Dilbeek 1
2/2788

Itterbeek, september 1999.

Beste vrienden van Freddy,

Bij ons in Vlaanderen is de zomer zo goed als voorbij. In Bahia, in het Noordoosten van Brazilië, moeten de heetste maanden nog komen. Voor ons noorderlingen is het klimaat er nu op zijn aangenaamst en wordt het pas naar Kerstmis toe ondraaglijk warm. Dan sluiten ook de scholen en krijgen de kinderen vakantie.

Voor het ogenblik draait in het opvangcentrum op de "Sitio" in Alagoinhas dus alles op volle toeren. Diegenen onder U die ooit het geluk hadden- en dat zijn er toch inmiddels al ettelijke tientallen- de activiteiten en de bedrijvigheid ter plaatse te kunnen meemaken, konden hun ogen nauwelijks geloven.

Waar "Padre" Freddy jaren geleden startte met een noodhulpprogramma, waarbij hij enkele tientallen straatkinderen dagelijks een echte maaltijd en een dak boven het hoofd trachtte te bezorgen, groeide dit initiatief inmiddels uit tot een voorbeeldig gestructureerd dagverblijfcentrum voor ca. 450 kinderen, met een lagere school, met refter- en keukenvoorzieningen voor drie maaltijden per dag, een beroepsschool, een tuinbouwbedrijf, en infirmerie, een kapel, dagelijks busvervoer, enz... enz...

Het is bijna niet te geloven dat dit alles op enkele luttele jaren tot stand kon komen in een streek waar, naar aloude gewoonte, alles nog wat rustiger wordt bekeken.

Dit is alleen mogelijk wanneer iemand met een rotsvast Godsvertrouwen en met een onwrikbare zin voor naastenliefde zich dag en nacht mateloos inzet om aan minderbedeelde medemensen –en dan vooral aan de kinderen- te geven wat hen toekomt.

Wij hier in West-Europa vinden het vanzelfsprekend dat het onze kinderen aan niets materieels ontbreekt en dat onze jeugd kan studeren tot haar meerderjarigheid. Het dringt nauwelijks tot ons door dat dit een voorrecht is, dat aan de grote meerderheid van de wereldbevolking ontzegd blijft.

Het is niet meer dan rechtvaardig wanneer we van onze overvloed, een deeltje voorbehouden aan de kinderen die zelfs het allernoodzakelijkste moeten ontberen.

We weten wel dat we onze lezers niet hoeven te overtuigen van deze meer dan noodzakelijke solidariteit. En toch durven we opnieuw aandringen. Blijf aan de kinderen en aan het werk van Freddy denken, en stel niet uit tot morgen wat vandaag nog kan.

De redactie.

HET ZIJN BENARDE TIJDEN VOOR FERNANDO HENRIQUE CARDOSO....

Het zijn harde maanden voor de Braziliaanse president Cardoso...

Sinds een maand of twee staat de waardering van zijn regering door de bevolking op een nooit gezien laagtepunt. Eigenlijk al sinds het begin van zijn tweede ambtstermijn in januari dit jaar daalde de populariteit van de president en van de door hem gevoerde politiek maand na maand.

Het begon al met de grote devaluatie van de Real op 13 januari. De nationale munt, die gedurende jaren kunstmatig hoog werd gehouden, zakte naar beneden in vergelijking met de Amerikaanse dollar van 1,20 Real voor 1 dollar op 12 januari tot goed 2 real voor 1 dollar 5 dagen nadien. De tijd van de sterke munt was voorbij.

Naast een psychologische weerslag bij de Brazilianen bracht dit ook een opnieuw opflakkerende inflatie teweeg. Vooral de geïmporteerde producten werden duurder, niet in de laatste plaats de petroleum. Door de prijsstijgingen van deze brandstof werden een groot aantal (ook nationale) producten duurder.

Door de financiële crisis moest Brazilië bij het Internationale Muntfonds aankloppen voor een lening om het hoofd boven water te kunnen houden. En dat IMF stelde natuurlijk een aantal eisen aan een nieuwe lening (zoals het heffen van hogere taken op tal van producten en tal van openbare diensten), eisen die het land wel moest inwilligen wou het niet ten onder gaan.

Een tijd van nog meer bezuinigen op vooral de sociale uitgaven brak aan.

Vooral voor de minder kapitaalkrachtige klasse kwam de crisis, waaraan zij geen schuld had, het hardst aan. Maar ook de middenklasse, eerder een bescheiden klasse in Brazilië, voelde de nieuwe crisis aan den lijven. Op de koop toe kwamen de laatste maanden ook weer een aantal corruptieschandalen aan het licht, onder andere bij de Nationale Bank.

Stilaan begon Cardoso en zijn regering hun greep op de gebeurtenissen te verliezen. Een vlug uitgevoerde regeringshervorming kon daar weinig aan veranderen. Door de onderlinge ruzies tussen de verschillende regeringspartijen bleven ook de noodzakelijke hervormingen van onder andere het belastingsysteem en het systeem van de sociale zekerheid in het Nationale Congres aanslepen in eindeloze discussies. Een bijkomende factor van kopzorgen voor de regering was de opgekomen mode van het zogenaamde federaliseren van de schulden van de deelstaten of zelfs van particulieren zoals de landbouwers. Deelstaten die in vroegere tijden geld geleend hadden bij de staatsbank Banco do Brasil gingen bij de regering gedeeltelijk of gehele kwijtschelding van deze schulden eisen.

De hoofdstad Brasilia was deze week het toneel van betogende landbouwers die ook een gedeeltelijke kwijtschelding van hun schulden kwamen eisen. Kwijtschelding in deze gevallen betekent natuurlijk dat de nationale regering deze schulden overneemt, en voor een regering die krap bij kas zit, is dit niet vanzelfsprekend, natuurlijk. Aangezien deze landbouwers, waar grote grondeigenaars tussen zitten, een sterke vertegenwoordiging hebben in het parlement is het niet onmogelijk dat ze hun zin krijgen. Ook de schandalige steun die ze kregen in het Congres van de oppositie, waaronder de socialistische PT, doet wenkbrauwen fronsen. Waarom een socialistische partij steun geeft aan het kwijtschelden van de schulden van grootgrondbezitters die veelal wel kunnen maar niet willen terugbetalen, kan alleen maar door kleinzielige politieke redenen verklaard worden. Hoe meer geld de regering aan dit soort "grappen" moet besteden, hoe minder ze aan de sociale investeringen kan doen.

Over armoedebestrijding is hier de voorbije weken trouwens ook heel wat gepalaverd. Plots willen enkele politici (onder wie senaatsvoorzitter Magalhaes van Bahia) de armoede uit het land helpen. Magalhaes, van de liberale PFI partij en zowat de sterke man achter de regering, stelde zelfs een heus plan voor om een soort armoedebelasting in te voeren. Met dat geld zou tegen 2015 de armoede grotendeels uitgeroeid moeten zijn. Na veel heen en weer gediscuteer en na de lancering van nog enkele plannen door andere politici, is het de laatste dagen terug stil geworden rond de armoedebestrijding. Het zal wel weer politiek theater geweest zijn....

En inmiddels blijven er maar honderden kinderen en jongeren op straat rondlopen en rondhangen in een poging tot overleven in deze jungle. De meesten hebben een familie of toch op zijn minst een moeder, maar kunnen of willen er niet blijven door de miserie die ze er aantreffen of omdat ze door de ongestructureerdheid van hun familie er toch geen opvang vinden. In het weekblad Veja (zowat de Braziliaanse Knack) werd enkele weken geleden nog eens een mythe doorprikt in een reportage waaruit blijkt dat de overvallen en de kleine diefstallen op straat (bijvoorbeeld aan de verkeerslichten) vooral uitgevoerd worden door jongeren uit de lagere middenklasse en niet die uit de armste milieus. De jongeren uit de lagere middenklasse zouden vooral stelen om hun zakgeld (erg gezakt door de huidige crisis) wat bij te spijzen om zo terug mee te kunnen draaien in de dolle consumptiewereld. De kinderen en jongeren uit de armste milieus proberen hun overlevingsstrijd op straat nog grotendeels te voeren via sociaal aanvaardbare methodes zoals het verkopen van snoepgoed, kranten, poetsen van schoenen enz.

Dat er ook hier al eens gestolen of overvallen wordt, is duidelijk, maar volgens bovengenoemde enquête komt de meerderheid van de straatcriminaliteit voort uit de lagere (of aan lager wal geraakte) middenklasse.

Om van de criminaliteit van de hogere klassen dan maar te zwijgen natuurlijk, maar die hanteren duidelijk andere methodes en zijn duidelijk veel minder vatbaar voor het gerecht.

Trouwens over gerecht gesproken, de recente vrijspraak van de politieofficiers die in april 1996 de actie leidden tegen de beweging van landloze boeren en waarbij 19 ongewapende boeren werden doodgeschoten, heeft nog maar eens bewezen wat iedereen die het wil weten al lang wist, namelijk dat er in dit land geen gerechtigheid bestaat voor wie arm is..... En zolang dat niet bestaat, kan er geen spraak zijn van democratie, ook al mogen de mensen hier op regelmatige tijdstippen een bolleke rood kleuren.....

Guy de Noeker
Salvador di Bahia.

Pastoral do Menor de Alagoinhas



BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 422-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 25 augustus 1999

Aan alle goede vrienden,

Hier dan weerom een briefje uit Brazilië. De laatste dagen kwam ik zo maar heel spontaan twee evangelietekstjes tegen bij het openslaan van de bijbel. Ze troffen me opnieuw zeer diep. Daarom geef ik ze heel graag even door. Het eerste komt uit Marcus 10, 14-16 : "Laat die kinderen toch tot mij komen en houdt ze niet tegen. Want aan hen die zijn zoals zij behoort het Koninkrijk Gods..." Het tweede komt uit Matheus 6, 26-30 : "Let eens op de vogels in de lucht, ze zaaien niet... en toch hebben ze te eten.... Kijk eens hoe de veldbloemen groeien.... ze zijn mooier dan het statiegewaad van koning Salomo...."

Ze brachten me in gedachte heel dicht bij jullie allen. Ik dacht terug aan het artikeltje dat ik in het laatste nummer van onze "Pastoral do Menor – Nieuwsbrief" las aangaande de zoveelste fiets- en wandeltocht die de werkgroep Missio-Itterbeek weer eens organiseerde ten voordele van het werk van Lieve en van mezelf; en.... met het fantastische gekende resultaat. Ik dacht ook spontaan aan onze Erik, mijn broer. Voorlopig nog in Frankrijk, binnenkort terug in België. Zijn avontuur is eindelijk voorbij. Nu maar afwachten; de prijs ervoor betalen en dan opnieuw beginnen. mijn gedachten gingen ook naar de mensen van Aufhausen in het Beierenland van Duitsland. Daar organiseerden ze onlangs, in gans de streek en ten voordele van ons project, een monstertombola met auto, brommer, fietsen en een Brazilië reis. De opbrengst bracht iets meer dan US\$ 15.000 op en die werd me hier in Alagoinhas en in het bijzijn van de kinderen en de medewerkers eergisteren plechtig overhandigd.

Hoeven er nog meer bewijzen voor wat ik de "Goddelijke voorzienigheid" noem ? Voor anderen misschien het lot of louter toeval ? En dat dit opnieuw gebeurt op een moment dat we voor een aantal ernstige financiële problemen en moeilijkheden stonden. Ze zijn voor de zoveelste maal weerom definitief van de tafel geveegd. Ja, met nederigheid moet ik bekennen dat ook ik mij wat beschaamd voel want ook mijn geloof is toch soms zo klein. Het doet in ieder geval enorm deugd te ervaren hoe de Heer van Delen en Solidariteit deel neemt aan het dagdagelijkse gebeuren van ons allen. Daarom neem ik opnieuw van de gelegenheid gebruik om jullie allen vanuit de grond van mij hart, gemeend en oprecht, een "DANK JE WEL" toe te roepen. En de Vader van het Leven te vragen er jullie overvloedig voor te belonen.

Deze zin voor delen en solidariteit zie ik ook hier tussen onze kinderen en tieners waar worden. Het is toch fantastisch telkens opnieuw te ervaren hoe mensen die moeten knokken en vechten om de eindjes aan mekaar te krijgen, in staat zijn om vanuit de armoede die ze beleven toch met anderen te blijven delen. En dat leren onze kinderen op de eerste plaats niet van ons.. Dat krijgen ze er met de moedermelk ingegoten. God zij gedankt, want dat maakt uiteindelijk het leven voor hen toch nog mogelijk en zinvol.

Een dezer dagen werd een tiener, bij het voetbal spelen, lelijk door een stuk glas aan de voet gewond. Het spel werd spontaan door allen stil gelegd. Bezorgd werd hij naar de verpleegzaal

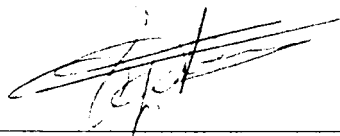
gebracht en allen bleven wachten tot de eerste zorgen waren toegediend en het duidelijk bleek dat het niet zo ernstig was als het eerst werd gedacht. Dan pas gingen ze verder spelen. Verleden week nog zag ik Everton (14 jaar) den Diego (11 jaar) onder handen nemen en het deze laatste eventjes duidelijk in het hoofd prenten dat het hoognodig tijd was dat hij eens wat van gedrag zou gaan veranderen, want zoals het allemaal aan het gebeuren was kon het nu toch niet veel verder. "Kijk ne keer, vent" zo sprak Everton, "ge zoudt toch gerust eens wat menselijker kunnen worden, denk je niet ? Ge kunt toch wel wat inschikkelijker zijn met de collega's en de leraars, niet ? Of denkt ge nu toch echt dat de wereld alleen voor u is geschapen, dikken egoïst! Wat wilt ge er eigenlijk allemaal van maken ?"

Gisteren zag Eliana (12 jaar) Rosimeire (15 jaar) waspoeder verkwisten bij de vaat. Ze vloog er naartoe en brulde : "Wat is madam vandaag allemaal van plan, zeg! Het is zeker nog niet goed genoeg dat hier voor ons alles gratis en voor niks is. Gij moet het voor de pastoraal nog veel duurder maken. Is 't niet ? Of is dat zo de gewoonte bij u thuis ook ? Hier in ieder geval niet! In plaats van te spelen zoudt ge beter een beetje meer serieus kunnen worden en wat beter punten scoren in de proefwerken".

Ja, dat zijn zeker allemaal tekenen van groei en het bewijs dat we met ons werk op de goede baan zitten en de goede richting hebben gekozen. We zijn niet louter creatief bezig, maar we leggen de basis voor verantwoordelijkheid en voor het zich eigen maken van een burgerzin die van hen Brazilianen zal maken met respect en waardigheid in het vervullen van hun plichten en het vechten voor hun rechten.

Bij het eindigen van deze brief wil ik opnieuw van harte danken voor al hetgeen jullie voortdurend blijven doen ten voordele van onze "Pastoral do Menor", voor de kinderen en de tieners, voor het personeel en de vrijwilligers en zeker en vast ook voor mijzelf!

Nu dan nog heel speciaal een hartelijke broedergroet van



Priester Freddy Goven - Alagoinhas.
Bahia - Brazilië.



Noteer alvast in uw agende

9de KERSTMARKT van ITTERBEEK

11 en 12 december 1999

ten voordele van het project "PASTORALdo MENOR" van
Freddy GOVEN in Allagoinhas (Brazilië)
ingericht door de werkgroep "Beter Leven Geven"
in het RECREATIECENTRUM, Keperenberg 37b, Itterbeek

Voorafgegaan, in dit kader,
op vrijdag 10 december om 20 uur,
met een
INFO-AVOND
met documentaire animatie over het project

Meer informatie in volgend nummer !

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Wijzelf en onze kinderen hebben geen materiele noden. Wat we van onze overvloed kunnen missen, kan in Bahia de allerarmste verschoppelingen van het levensnoodzakelijke voorzien.

Dank zij uw steun kan "Pastoral do Menor" honderden straatkinderen helpen om een menswaardige plaats te veroveren in de Braziliaanse maatschappij.

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je best overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening :



000-0173311-69

van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens 1.000 Fr. bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL